

Week One

The Rebbe said this *ma'amar* in 5738 (1978) on Shabbos Parshas Emor. The *ma'amar* is based on a *ma'amar* from the Rebbe Maharash and explains the following verse from Tehillim (119:18):

Uncover my eyes and I will look at hidden things גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך¹
from Your Torah.

As you learn Chassidus, you notice that every *ma'amar* seems to follow the same pattern:

- Start with a question on a verse or other quote from the oral or written Torah;
- Then provide a lengthy explanation on a topic in Chassidus;
- Conclude with how that topic in Chassidus provides an answer to the question from the beginning of the *ma'amar*.

If the intent of the *ma'amar* is to teach the concept from Chassidus, why is it necessary to connect it to a specific part of the "revealed" dimension of Torah? Can't it just be taught independently?

This *ma'amar* explains the purpose of the revelation of Chassidus, and why this format is critical to attaining that goal. Based on this insight, we will also see how learning Chassidus must be applied to our everyday performance of mitzvos in order to achieve its desired effect – to transform the world into a place that reveals the truth of Hashem's existence.

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך¹, וכתב אדמו"ר מהר"ש במאמרו ע"פ זה², דע"פ מ"ש בסידור שער הל"ג בעומר³ שהרמז בתורה על ל"ג בעומר הוא בפסוק⁴ עד הגל הזה, גם הפסוק גל עיני יתבאר על ל"ג בעומר. וע"פ הידוע שכל הענינים שבתורה הם בתכלית הדיוק, יש לומר, דזה שהענין דל"ג בעומר שבפסוק גל עיני גוי למדין מהענין דל"ג בעומר שבפסוק עד הגל הזה, הוא, כי בכדי לבוא לענין גל עיני גוי הוא ע"י עד הגל הזה.

In the Alter Rebbe's *Siddur Im Dach*, the Alter Rebbe explains that the Torah hints to the day of Lag B'Omer in the verse, "עד הגל הזה"; the word הגל (the pile of stones) has the same letters as ל"ג from Lag B'Omer. In that verse, Lavan says to Ya'akov (paraphrased), "This pile of stones (הגל) is a witness (e.g. a boundary marker) that neither of us shall pass beyond it to harm each other."

Based on this, the Rebbe Maharash (in the *ma'amar* on which this *ma'amar* is based) explains that our verse (גל עיני) also refers to Lag B'Omer; the word "גל" (translated as "uncover," related to the word "גילוי", revelation) also hints to the day of Lag (ל"ג) B'Omer.

The Rebbe Maharash could have simply stated that since our verse contains the word "גל", we see that it's connected to Lag B'Omer. However, from the fact that he explicitly states that he is deriving this from the fact that the verse "עד הגל הזה" refers to Lag B'Omer, we see that there is a connection

between these two verses. Just like the inference to Lag B'Omer is derived from one verse to the other, the concept of Lag B'Omer represented by "גל עיני" is built on the understanding of "עד הגל הזה".

Question:

What is the connection between these two verses? What are the different Lag B'Omer concepts that they represent, and how does one build on the other?

To begin, the *ma'amar* first explains the connection between our verse and the day of Lag B'Omer:

ב) והנה השייכות דפסוק זה ל"ג בעומר יום ההסתלקות דרשב"י (בפשטות) הוא, כי ענינו של רשב"י הוא – שעל ידו היי הגילוי דפנימיות התורה [וכמבואר בכ"מ⁵, שהגילוי דתורה הנגלית היי ע"י משה רבינו והגילוי דפנימיות התורה היי ע"י רשב"י]⁶,

In our verse (גל עיני) David HaMelech asks Hashem to see the "wonders" of His Torah; the deep and hidden explanations that are not immediately apparent from the simple reading of the Torah. Lag B'Omer is the day of the passing of Rabbi Shimon Bar Yochai (known as the Rashbi), the author of the Zohar and the one responsible for revealing the secret dimension of the Torah to the Jewish People. We see the obvious connection; just as David HaMelech asked to see the secrets of the Torah (גל), they were eventually revealed by the Rashbi, who passed away on Lag (ל"ג) B'Omer.

This explains why there is a connection between our verse and the Rashbi in general – but what is the specific connection to the day of his passing?

ועיקר הגילוי היי ביום הסתלקותו, כדאיתא בזהר⁷ שביום הסתלקותו גילה לתלמידיו "מלין קדישין" שלא גילה במשך כל ימי חייו (כי הענינים שגילה אז היו ענינים נעלים ביותר שאפילו רשב"י היי מקודם ירא לגלותם)⁸. וע"י כתיבת המלין קדישין (ע"פ הציווי שלו)⁹, נתגלו אח"כ לכל ישראל, ועד שנתגלו באופן דיתפרנסון¹⁰, בהבנה והשגה. שגם המשכת גילוי זה (הגילוי לכל ישראל ובאופן דיתפרנסון) היתה ביום הסתלקות רשב"י (ע"י כתיבתן של המלין קדישין אז, ע"פ הציווי שלו).

As explained in the Zohar, the Rashbi revealed the deepest secrets of the Torah – so deep that he was previously afraid to reveal them – on the day of his passing. He commanded one of his students (Rebbe Abba) to transcribe these teachings, and through this transcription the deepest secrets of the Torah were made available (practically) and accessible (logically) to the Jewish People.

We see from this that the revelation of the deepest secrets of the Torah has a particular connection to the day of the Rashbi's passing – not just the Rashbi in general.

This explanation refers specifically to the final teachings of the Rashbi and their connection to Lag B'Omer. But what about the rest of the teachings that he transmitted to his students during his lifetime? Do they also have a special connection to Lag B'Omer?

ולהוסיף, דע"פ הידוע¹¹ שביום הסתלקותו של אדם מתגלה הפנימיות של כל עבודתו שעבד במשך כל ימי חייו, מובן, דביום הסתלקות רשב"י, נתגלה גם הפנימיות של הסודות שגילה במשך כל ימי חייו.

In Tanya, the Alter Rebbe explains that, "On the day of a person's passing, the deepest aspect of his service of Hashem throughout his **entire life** is revealed." We can understand from this that the deepest aspect of **all** of the Rashbi's teachings was revealed on Lag B'Omer – not just the actual teachings that he taught that day.

As explained throughout Chassidus, Lag B'Omer was not simply a one-time event:

– ובכל שנה ושנה, ביום ל"ג בעומר, חוזר וניעור הגילוי שה"י בל"ג בעומר בפעם הראשונה¹² – גילוי פנימיות התורה (תורתו של רשב"י). וכמוכן גם מהמבואר בכ"מ¹³ דבל"ג בעומר הוא מתן תורה¹⁴ דפנימיות התורה, בדוגמת חג השבועות שהוא זמן מתן תורה בכלל. דמזה מובן, דכמו שמתן תורה בחג השבועות הוא בכל שנה ושנה, כמו"כ מתן תורה דפנימיות התורה בל"ג בעומר הוא בכל שנה ושנה.

Lag B'Omer is known as the "Giving of the Hidden Dimension of the Torah" just as Shavuos is known as the "Giving of the Revealed Dimension of the Torah." (This comparison is extended between Moshe, through whom the revealed dimension of the Torah was given, and the Rashbi, through whom the hidden dimension of the Torah was given.)

Chassidus explains that holidays don't happen every year simply because we once again reach the same day on the calendar as the original occurrence. Rather, the spiritual process that occurred during the initial event happens again **every year**. We don't celebrate holidays in the **past** tense – we relive them in the **present**.

Just as we relive the Giving of the Revealed Torah every year on Shavuos, we relive the Giving of the Hidden Torah every year on Lag B'Omer.

From this we see that the revelation of the **entire** hidden dimension of the Torah – which we relive **every year** – is connected to Lag B'Omer, the day of the passing of the Rashbi. This clarifies the connection between our verse and the day of Lag B'Omer:

וזהו שענין ל"ג בעומר מרומז בפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, כי נפלאות שבתורה הוא פנימיות התורה¹⁵, וענין גל גוי נפלאות הוא גילוי (גל מלשון גילוי)¹⁶ הנפלאות דתורה (פנימיות התורה) שנמשך בג"ל (בל"ג בעומר).

In this verse Dovid HaMelech is asking Hashem to **reveal** the **secrets** of the Torah, and the secrets of the Torah (**all** the teachings of the Rashbi) were revealed in their ultimate state – and are revealed every year – on Lag B'Omer.

The Rebbe now returns to the ma'amar of the Rebbe Maharash to determine which "secrets" Dovid HaMelech is referring to.

ג) **ומבאר** בהמאמר¹⁷, דבנפלאות שבתורה (פנימיות התורה) שתי דרגות. והענין הוא, דאיתא בזהר¹⁸ שבתורה יש לבוש, גוף, נשמה ונשמה לנשמה. גליא דתורה הוא הלבוש והגוף דתורה [הסיפורים דתורה – לבוש, וההלכות דתורה – הגוף], והנשמה דתורה היא פנימיות התורה, שנחלקת בכללות שתי דרגות. רזין דאורייתא (סתים) – נשמתא, ורזין דרזין (סתים) דכל סתימין) – נשמתא לנשמתא.

Chassidus explains that the Torah is referred to as "אדם" (a person) in the verse "זאת התורה אדם". [The literal translation of this verse is "This is the law: if a person dies in a tent..." Chassidus provides an alternate interpretation of the verse as, "This is the Torah: a man."] Just as a person has various aspects, the Zohar explains that the Torah has corresponding aspects:

Level	Represents
Garment (לבוש)	Stories in the Torah
Body (גוף)	Halachos in the Torah
Soul (נשמה)	Secrets of the Torah (רזין דאורייתא)
Soul of the Soul (נשמה לנשמה)	Super-Duper Secrets of the Torah (רזין דרזין)

[The difference between the two highest levels will be explained shortly]

In the *ma'amar* from the Rebbe Maharash it explains that our verse (גל עיני) is referring to both levels within the secrets of the Torah:

והבקשה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (נפלאות לשון רבים) היא שיראה את שתי הדרגות דנפלאות שבתורה, רזין ורזין דרזין. ומבאר, שנשמתא היא בחינת נר"ן, ונשמתא לנשמתא היא בחינת ח"י. ואולי יש לומר, שהענינים דפנימיות התורה שגילה רשב"י במשך כל ימי חייו¹⁹ הם בחינת נשמתא דאורייתא, והענינים שגילה ביום הסתלקותו¹⁹ הם בחינת נשמתא לנשמתא.

When Dovid HaMelech asks, "Uncover my eyes and I will look at hidden **things** [plural] (נפלאות) from your Torah," he's referring to both the "soul" and the "soul of the soul" of the Torah.

Just like a person has five levels of his soul, the Torah also has five levels of its "soul." The first three levels – *nefesh*, *ruach*, and *neschama* – are represented by the first level of the secrets of the Torah. The deeper levels of *chaya* and *yechida* are represented by the second level of secrets – the "soul of the soul" of the Torah.

These two levels also correspond to the two stages within the teachings of the Rashbi; the first level of secrets corresponds to the Rashbi's teachings throughout his lifetime, and the second level of secrets corresponds to the new depth that was revealed (both through new secrets and through a deeper revelation of his existing teachings) on the day of his passing.

Level	Represents	Level of the Soul	Teachings of the Rashbi
Garment (לבוש)	Stories in the Torah	–	–
Body (גוף)	Halachos in the Torah	–	–
Soul (נשמה)	Secrets of the Torah (רזין דאורייתא)	<i>Nefesh, ruach, neshama</i>	Throughout the life of the Rashbi
Soul of the Soul (נשמה לנשמה)	Super-Duper Secrets of the Torah (רזין דרזין)	<i>Chaya, yechida</i>	On the day of his passing

The ma'amar now turns to the *Reshimos* (writings) of the Tzemach Tzedek on this verse to incorporate the concept of *kavannas ha'mitzvos* (concentrating on the meaning of a mitzvah during its performance):

והנה ברשימות הצ"צ לתהלים עה"פ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך²⁰ מביא מאמר הזהר הנ"ל שבתורה יש לבושא וגופא ונשמתא ונשמתא לנשמתא, ומבאר, שהבקשה גל עיני ואביטה נפלאות היא שיראה לא רק הלבוש לבד אלא גם נשמתא. ובהמשך הענין מביא פירוש השלי"ה²¹ דאביטה נפלאות הוא כוונת המצוות. ולאחרי שמביא פירוש השלי"ה ממשיך לבאר שנפלאות הוא פנימיות התורה, נשמתא דאורייתא.

The Tzemach Tzedek also refers to the previously mentioned Zohar which describes the various levels within the "person" of Torah (body, garment, etc.). Similar to what we explained above, the Tzemach Tzedek explains that Dovid HaMelech is asking Hashem to see more than the "garment" (stories) of Torah – he wants to see the "soul" (secrets) of the Torah.

In the middle of explaining this, the Tzemach Tzedek interrupts with an explanation from the Shaloh HaKadosh that "נפלאות" (wonders / hidden things) refers to *kavannas ha'mitzvos* (concentrating on the meaning of a mitzvah during its performance).

וצריך להבין, דלכאורה הי' צריך תחלה לסיים ביאור הפירוש שנפלאות הוא נשמתא דאורייתא ולאח"כ להביא עוד פירוש שנפלאות הוא כוונת המצוות, ומזה שמביא פירוש זה באמצע הביאור שנפלאות הוא נשמתא דאורייתא, משמע, שהפירוש שנפלאות הוא כוונת המצוות נוגע לביאור והבנת הפירוש דאביטה נפלאות הוא שיראה נשמתא דאורייתא.

Question:

From the fact that the Tzemach Tzedek interrupts with the explanation of the Shaloh HaKadosh that "נפלאות" refers to *kavannas ha'mitzvos*, we see that we need to understand the explanation of the Shaloh in order to correctly understand how "נפלאות" refers to the soul of the Torah. But what is the connection? Can't we understand one without the other?

[This question will be answered in Section Five, part of Week Two.]

In order to understand this, the *ma'amar* first returns to our original verse for additional explanation.

ד) **ויובן** זה בהקדים מ"ש גל עיני גוי שמבקש מהקב"ה שיפקח את עיניו, דלכאורה, כיון שהסיבה לזה שע"ד הרגיל אין רואים את הנפלאות דתורה הוא (לא מצד החסרון דהכלים, אלא) לפי שהנפלאות הם מכוסים ונעלמים [ויש לומר, שההעלם דבחינת נשמתא דאורייתא הוא מפני שהיא מלובשת בהגוף דתורה (גליא דתורה) שמעלים על הנשמה, וההעלם דבחינת נשמתא לנשמתא דאורייתא הוא (לא שהיא מלובשת באיזה דבר שמעלים עלי, אלא) שמצד עצמה היא בהעלם, העלם שלמעלה מגילוי], הוה ליי לבקש שהקב"ה יגלה את הנפלאות דתורה²², ומהי הבקשה גל עיני שהקב"ה יפקח את עיניו.

In our verse, Dovid HaMelech seems to understand that the reason that he can't currently see the hidden part of the Torah is because he lacks the ability (his "eyes are closed") to understand (he can't "see") this part of the Torah.

However, the fact that they are called the **hidden** part of the Torah implies that they are hidden by definition, regardless of how great one's "vision" is. Therefore, rather than asking Hashem to improve **his** vision (גל עיני), he should have asked Hashem to reveal the **hidden** part of the Torah!

(Parenthetically, the Rebbe explains that there are different reasons why the two levels of the Torah's "soul" are hidden:

- The "soul" of the Torah which corresponds to the levels of *nefesh*, *ruach*, and *neshama* is hidden due to the fact that it's inside the "body" (revealed dimension) of Torah;
- The "Soul of the Soul" of the Torah which corresponds to the levels of *chaya* and *yechida* is hidden **independently**, not because it's concealed by something else.

Regardless, both of these levels are hidden by nature (either independently or consequentially), and Dovid HaMelech should have asked Hashem to **reveal** them, not to open his own eyes.)

In order to understand this, the *ma'amar* references a Midrash that refers to the impact of the Giving of the Torah:

ונקודת הביאור בזה, ע"פ מה דאיתא במדרש²³, משל למלך שגזר ואמר בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי, כך כשברא הקב"ה את העולם גזר ואמר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם²⁴, כשביקש ליתן התורה ביטל הגזירה ואמר התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים, ואני המתחיל, שנאמר²⁵ וירד הוי' על הר סיני וכתב²⁶ ואל משה אמר עלה אל הוי'.

The Midrash provides an analogy for the impact of the Giving of the Torah (paraphrased translation):

There once was a king who decreed that the citizens of Romi may not go down to Suryah, and the citizens of Suryah may not go up to Romi. So too, when Hashem created His world, He decreed, "The Heavens are for Me, only the physical world is given to people!" When Hashem gave the Torah, He

cancelled His decree and said, "The lower worlds can come up to the higher worlds, and the higher worlds can descend to the lower worlds. And I'll go first!" This is why it says in the Torah, "And Hashem descended on Har Sinai" (He went first), and afterwards it says, "And to Moshe He said, 'Go up to Hashem.'"

One point in the Midrash seems out of order; if Hashem said that He'll go first (ואני המתחיל), why does it say that He cancelled His decree and said, "[First] the lower worlds can come up to the higher worlds, and [afterwards] the higher worlds can descend to the lower worlds?" Shouldn't the Midrash have started with the higher worlds descending ("I'll go first!") and afterwards mentioned the lower worlds going up?

ומבואר במק"א²⁷, דהטעם שאומר התחתונים יעלו לעליונים לפני והעליונים ירדו לתחתונים, אף שירידת העליונים למטה היתה קודם, אני המתחיל, הוא, כי תכלית הכוונה דמתן תורה הוא התחתונים יעלו לעליונים [שיהיו כלי לגילוי אלקות, ויתירה מזה שגם המשכת הגילוי בהם תהיי מצד ענינם ועיי עבודתם], אלא שבכדי שיוכל להיות עליית התחתונים למעלה הוא עיי ירידת העליונים למטה, שהיא ההתחלה והנתינת כח על עליית התחתונים למעלה.

In this sentence, the Midrash is not explaining the **order of events** at the Giving of the Torah; the Midrash is teaching us about the **purpose** of the Giving of the Torah. The ultimate purpose of Hashem giving the Torah is that the Jewish people, through their own efforts, should increase the holiness of the physical world. The physical world "going up", which is the first and most important thing, means that it is transformed through Torah and mitzvos into a place that reveals G-dliness, which allows the higher worlds (where G-dliness is self-evident) to "come down" and be revealed in the lower world.

This is not a task that we can accomplish on our own – bringing infinite G-dliness into a finite world is beyond the capability of a human being. This is why Hashem says, "I'll go first;" it means that Hashem will first **give us the ability** to accomplish our task by giving us the Torah.

In other words, the Midrash mentions the lower worlds ascending first because that's the most **important** point and the **purpose** of the Giving of the Torah. In order to make this possible, Hashem first gives them the ability to perform this task (ואני המתחיל), so that through their efforts they can bring the higher worlds down to the lower worlds.

As mentioned earlier, just as Shavuot is the giving of the revealed dimension of the Torah, Lag B'Omer is the giving of the hidden dimension of the Torah. We can therefore apply this point about Shavuot to Lag B'Omer:

ועד"ז הוא במתן תורה דפנימיות התורה שבל"ג בעומר, שהכוונה בביטול הגזירה והמחיצה בין עליונים ותחתונים בנוגע לפנימיות התורה היא, שהגילוי דפנימיות התורה שנמשך להאדם יהי (גם) מצד האדם. וזהו גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, שהקב"ה יפקח את עיני האדם ויראה את הנפלאות שבתורה (לא רק עיי שהנפלאות יהיו בגילוי, אלא גם) מצד ענינו של האדם.

Since Dovid HaMelech knew that the purpose of the Giving of the Torah (both the revealed and hidden aspects) is to enable the Jews to transform the world **through their own efforts**, he asked Hashem to "open his eyes," to give him the **ability** to see the secrets of the Torah, and then he will go and **learn** these secrets on his own. ("גל עיני") (open my eyes) corresponds to "ואני המתחיל" (and I'll go first) in the Midrash above; it's when Hashem gives us the **ability** to accomplish something we can't do on our own.)

ועפ"ז יש לבאר מ"ש בהמאמר²⁸ דפירוש גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך הוא שראיית הנפלאות דתורה (נשמתא דאורייתא ונשמתא לנשמתא) תהי' מתורתך, מתורה הנגלית, דלכאורה, הרי העיקר הוא שיראה הנפלאות דתורה, ומהו היתרון בזה שיראה אותם ע"י העיניים שבגליא דתורה.

This explanation enables us to understand another question on our verse; why does Dovid HaMelech ask to see the secrets "מתורתך" in the revealed aspect of the Torah (תורה הנגלית)? Wouldn't it be just as good to see the secrets of the Torah – even if he couldn't see how they connected to the revealed aspect of the Torah?

ויש לומר הביאור בזה, דכל העיניים שבעולם ושבאדם, התחלתם הוא בתורה²⁹. ולכן, ע"י שראיית הנפלאות דתורה (דהאדם) היא ע"י עיניים אלה שבגליא דתורה, היינו שהגוף והלבוש דתורה עצמו מגלה את הנשמה והנשמה לנשמה דתורה, ע"י נעשה ע"י גם בהאדם העוסק בתורה, דזה שרואה את הנפלאות דתורה הוא (גם) מצד עיניו דהאדם.

The answer is based on what the *ma'amar* explained above regarding the purpose of the giving of (both the revealed and hidden dimensions of) the Torah. Hashem made the revealed aspect of Torah in such a way that a human being is able to understand it intellectually. This allows a person to understand the Torah – the wisdom of Hashem – within his limited human mind. It makes the Torah something he can relate to within his own existence.

By designing the Torah in such a way that the "soul" (secrets) of the Torah – even the "soul of the soul" – can be seen within the "body" (logical aspect) of Torah, this enables the person to "see" (understand) the secrets of the Torah framed within the logical human perspective – even though the secrets themselves transcend intellect.

To give a practical example, if Hashem didn't create the Torah in this way, there would be a distinct section of the Torah that taught the secrets of the Torah, but we wouldn't be able to relate to it from the existence we live in. We would learn about the worlds of *tohu* and *tikkun*, but we wouldn't see those concepts reflected in Ya'akov and Eisav; we would learn about the seven *middos*, but not how they are reflected in the seven days of creation; we would learn about Lag B'Omer, but not how it's hinted to in the Torah.

To be continued!

Week Two

So far in the *ma'amar*, we've made the following points:

The Alter Rebbe says that the verse "עד הגל הזה" (This pile of stones should be a boundary marker...) hints to the day of Lag B'Omer. The Rebbe Maharash states that **based on this teaching** from the Alter Rebbe, we can also see that the verse "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" (Open my eyes and I will see the hidden things in Your Torah) refers to Lag B'Omer.

The main question of this *ma'amar* is:

Why does the Rebbe Maharash say, "**based on this teaching** of the Alter Rebbe we can see how our verse **also** hints to the day of Lag B'Omer?" Why doesn't he make a direct connection between the word "גל" in our verse and the day of Lag B'Omer?

In order to understand this, the *ma'amar* first explained the meaning of our verse and how it refers to Lag B'Omer.

The overall connection to Lag B'Omer is obvious:

- Lag B'Omer is the passing of Rabbi Shimon Bar Yochai (the Rashbi), the author of the Zohar.
- The Rashbi revealed the secrets of the Torah throughout his life, and the deepest secrets on the day of his passing.
- Our verse talks about seeing the "secrets" of the Torah, which is a reference to their revelation through the Rashbi, especially on Lag B'Omer.

However, the connection goes beyond this. Our verse is not only explaining the **fact** that they are revealed on Lag B'Omer; it's also explaining **the method** that Hashem used to reveal these secrets and **how** this method helps achieve the purpose of creation.

- Just as Shavuot is the revelation of the Torah's **stories and laws**, Lag B'Omer is the revelation of the Torah's **secrets**.
- The purpose of giving the Torah (and in the overall creation of the world) was **not** for Hashem to **automatically** transform the world into a G-dly place; rather, Hashem **gave us the ability** (through the Torah) to transform the world into a G-dly place through our own efforts.
- This is why Hashem created the Torah in such a way that we are able to see the secrets of the Torah **within** its verses, stories, and laws; it enables us to understand these secrets through our own efforts and human perspective in the physical world.

Dovid HaMelech understood this purpose and worded his request accordingly. He asked, "גל עיני" – open my eyes and **give me the ability** to understand the secrets so I can see them "מתורתך" – within the words of the Torah.

Based on these insights, the Rebbe now explains why the Tzemach Tzedek interrupted his explanation of how "נפלאות" means secrets with the fact that "נפלאות" means *kavannas hamitzvos*.

ה) **והנה** שני הענינים הנ"ל שבביטול הגזירה והמחיצה בין עליונים לתחתונים שנתחדשו במתן תורה הם בכללות יותר תורה ומצוות. דענין ירידת העליונים למטה שנתחדש במתן תורה הוא בעיקר בתורה, וענין עליית התחתונים למעלה שנתחדש במתן תורה הוא בעיקר במצוות.³⁰

As explained above, when Hashem "cancelled His decree" at the Giving of the Torah, this enabled two things to happen:

Concept	Explanation
The lower worlds can go up to the higher worlds	The Jewish people, who live in the "lower" physical world, have the ability to transform the physical world into a place that reveals G-dliness.
The higher worlds can go down to the lower worlds	After the Jewish people transform the physical world, G-dliness (the "higher worlds") becomes revealed within the physical world.

In a more general sense, these two concepts are represented in the areas of Torah and mitzvos:

Concept	Represented By
The lower worlds can go up to the higher worlds	The performance of mitzvos
The higher worlds can go down to the lower worlds	The learning of Torah

The *ma'amar* now explains how we see these concepts reflected in Torah and mitzvos.

והענין הוא, דמהחילוקים בין תורה למצוות הוא³¹, דהתורה היא דבר ה', חכמתו של הקב"ה, אלא שירדה למטה ונתלבשה בשכל אנושי בכדי שהאדם יוכל להבינה ולהשיגה, והמצוות שהם ציוויים להאדם, הכוונה והמבוקש בהם היא (לא הציווי עצמו, אלא) קיום הציווי שהאדם מקיים.

On the surface, it would seem that Torah and mitzvos both focus on the Jew (the lower worlds) and Hashem (the higher worlds) **equally**. However, the main focus for each of them is different:

- **Torah** is the wisdom of Hashem, which is clearly part of the "higher worlds." However, because Hashem wants the Jews to learn the Torah, He embedded His wisdom in physical laws and stories that the "lower world" can relate to. We see from here that the main focus of Torah is the "higher worlds," but it has a connection to the lower worlds for practical reasons.

- **Mitzvos** are meant to be performed by people. Even though the commandment comes from Hashem (the "higher worlds"), the principle focus is the action taken by the person performing the mitzvah, the "lower worlds."

We're now able to understand how the two concepts above are reflected in Torah and mitzvos:

וזהו שהענין דירידת העליונים למטה הוא בעיקר בתורה, דהתורה, שהיא חכמתו של הקב"ה, מקומה למעלה³², וזה שהתורה ניתנה למטה ונתלבשה בשכל אנושי ובדברים גשמיים הו"ע ירידת העליונים לתחתונים (משא"כ בנתינת המצוות למטה אין מודגש כ"כ הענין דירידת העליונים למטה, שהרי אדרבה, ענינם של המצוות (ציוויים) הוא שהאדם יקיים אותם). וענין התחתונים יעלו לעליונים הוא בעיקר במצוות. דבתורה, כיון שגם לאחר שירדה למטה היא דבר ה', לכן, גם בלימוד ועסק התורה דהאדם נרגש בעיקר ההמשכה מלמעלה, שהתורה שהיא חכמתו של הקב"ה נמשכת ומתלבשת בשכלו של האדם, ולא הבירור והזיכוך דשכל האדם.

Torah represents the "higher worlds" coming down to the "lower worlds" because it is the **wisdom of Hashem** which is embedded ("comes down") in the physical (lower) world in order for us to understand it. Even **after** it becomes embedded in physical concepts, it nevertheless remains the "word of Hashem" and part of the higher worlds. Additionally, the **focus** of the Torah is that a Jew's mind is able to be filled with the wisdom of Hashem ("higher worlds coming down"); not that the mind should be **purified** through the learning of Torah (which would be "lower worlds going up").

והענין שהתחתונים יעלו לעליונים מודגש בעיקר במצוות, דכיון שענין המצוות (ציוויים) הוא שהאדם יקיים את המצוות (כנ"ל), והכוונה בזה היא בכדי לצרף את הבריות³³, בכדי לברר ולזכך ולהעלות הכחות והאברים של האדם שמקיים את המצוה וגם את הדברים שבעולם שבהם מקיימים את המצוה ולעשותם כלים לאלקות, ענין המצוות הוא עליית התחתונים למעלה.

Mitzvos represent the "lower worlds" (people) going up to the "higher worlds" because the **intent** of mitzvos is to transform the **person** who performs them (as well as the objects used in the performance of the mitzvah) into a state where they are able to reveal G-dliness – the "lower worlds" coming up to the "higher worlds."

Based on the above, we can now understand why the Tzemach Tzedek interrupted his explanation of how "נפלאות" means secrets with the fact that "נפלאות" means *kavannas hamitzvos* (concentrating on the meaning of a mitzvah during its performance):

וע"פ מה שנתבאר לעיל (סעיף ד) שעיקר הכוונה בביטול הגזירה דמתן תורה הוא שהתחתונים יעלו למעלה, וכמו"כ הוא בנוגע לביטול הגזירה והמחיצה בנוגע לפנימיות התורה (גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך) שהעיקר הוא העלי מלמטלמ"ע, צריך לומר, דבאביטה נפלאות מתורתך נכלל גם ענין המצוות כמו שהם מצד נשמתא דאורייתא. ולכן מביא הצ"צ פירוש השל"ה דנפלאות מתורתך הם כוונת המצוות. והענין הוא, דבכדי שקיום המצוות יהי כדבעי הוא ע"י לימוד התורה, דתלמוד מביא לידי מעשה³⁴. ויש לומר, דבכדי

שמעשה המצוה (הגוף של המצוה)³⁵ יהי כדבעי הוא ע"י לימוד גליא דתורה (הגוף דתורה), ובכדי שכוונת המצוות (הנשמה דהמצוות)³⁵ תהי כדבעי הוא ע"י לימוד פנימיות התורה (נשמתא דאורייתא).

Above, we explained the following two points:

1. The main purpose of the Giving of the Torah, which includes the revelation of the "body" of the Torah on Shavuous and the "soul" of the Torah on Lag B'Omer, is to give the lower worlds the ability to transform themselves into a place that reveals G-dliness.
2. The transformation of the lower worlds (the "lower worlds" going up to the "higher worlds") is mainly accomplished through the performance of mitzvos, because they are focused on the transformation of the world.

Therefore, just as the revelation of the "body" of the Torah included instructions for the performance of mitzvos, so too the revelation of the "soul" of the Torah must **also** include instructions for the performance of mitzvos.

In the body of the Torah, these instructions come in the form of *Halacha*. In the soul of the Torah, these instructions come in the form of *kavannas hamitzvos* – the deeper secrets of the Torah that one should keep in mind while performing a mitzvah. When one follows *Halacha* the "**body**" (action) of the mitzvah is proper; when one has the proper *kavannah* in mind the "**soul**" (intention) of the mitzvah is proper.

This is why the Tzemach Tzedek included the explanation of the Shaloh that "**נפלאות**" means *kavannas hamitzvos* – he was stressing that Dovid HaMelech knew that the secrets of the Torah must be **incorporated into his performance of mitzvos** in order to achieve their ultimate purpose.

While on the topic of the different levels in the performance of mitzvos, the Rebbe explains the answer to a question based on the Zohar:

ו) **והנה** כמו שבלימוד התורה (אפילו בנגלה דתורה, ומכש"כ בפנימיות התורה) יש ריבוי מדריגות עד אין קץ, כמו"כ הוא בקיום המצוות, אפילו במעשה המצוות ומכש"כ בכוונת המצוות, שיש בזה ריבוי מדריגות. ועפ"ז יובן מה שידוע³⁶ שממעשה המצוות נעשים לבושים להנשמה בג"ע התחתון ומכוונת המצוות נעשים לבושים בג"ע העליון, דלכאורה, הרי גם בג"ע התחתון עצמו, וכן בג"ע העליון עצמו, יש ריבוי מדריגות³⁷, ואיך אפשר שבכל המדריגות יהיו אותם הלבושים. והביאור בזה, דבמעשה המצוות וכן בכוונת המצוות יש ריבוי מדריגות כנ"ל.

It says in the Zohar that the physical performance a person's mitzvos become "garments" for his soul in the lower level of Gan Eden, and his *kavannas hamitzvos* become "garments" for his soul in the higher level of Gan Eden.

As explained in Tanya (Iggeres HaKodesh 29), the term "garment" means a "protective filter" that allows the soul to receive the tremendous revelation of G-dliness present in Gan Eden without losing its own existence in the process. (Since Hashem is the only True Existence and there is nothing besides Him, when a created being experiences this Truth it is unable to maintain its seemingly independent existence.)

It says that there are many different levels within both the higher and lower levels of Gan Eden, each one increasing the intensity of the revelation of Hashem's truth. If the soul needs a protective filter in order to receive the revelation, the soul must need many different levels of filters, each one tailored to a specific level of G-dly revelation. Since these filters are created by the performance of mitzvos, a person must be able to perform mitzvos on many different levels in order to create these "filters."

It's understood that there are many levels of comprehension within learning Torah, but isn't a mitzvah "just a mitzvah?" Either you do it or you don't, right?

Wrong. Just like there are many levels of comprehension in learning the Torah, there are many levels in the performance of mitzvos. Halacha provides many levels of standards and stringencies that a person can observe in the physical performance of a mitzvah, and there is no limit to how much a person can grow in their *kavannas hamitzvos*.

It is through these levels that the various "protective filters" are created for the soul in Gan Eden.

Returning to our original topic, the ma'amar clarifies that the "soul" of the Torah doesn't have a monopoly on the *kavannah* of a mitzvah – and for good reason!

והנה הגם שכוונת המצוה היא נשמת המצוה ששייכת בכלל לנשמתא דאורייתא, מ"מ, כו"כ ענינים דכוונת המצוות הם גם בנגלה דתורה. הן בנוגע הכוונה הכללית³⁸ דמצוות (שבכל המצוות בשוה) לקיים רצון ה' – דכוונה זו היא גם ע"פ נגלה דתורה (אלא שע"י לימוד פנימיות התורה, הכוונה והרצון דהאדם לקיים רצון ה' הוא באופן נעלה יותר)³⁹, וגם הכוונות הפרטיות³⁸ שבכל מצוה בפרט, הרי הטעם והכוונה דכו"כ מצוות נתפרש גם בנגלה דתורה, גם ע"פ דרך הפשט [ועד שהטעם דכו"כ מצוות מפורש בקרא], ומכש"כ ע"פ דרך הרמז והדרוש, אלא שהטעם והכוונה דהמצוות שע"פ דרך הסוד (פנימיות התורה) הוא נעלה הרבה יותר, ועי"ז מיתוסף עומק וכו' גם בהטעם שע"פ נגלה.

Even though we explained above that the *kavannas hamitzvah* is connected to the "soul" of the mitzvah, which would imply that it should be dealt with in the "soul" of the Torah, we see that the *kavannah* of a mitzvah is often explained in the revealed dimension of the Torah.

The revealed dimension of Torah mentions both the general intent when performing any mitzvah – to do it because Hashem said so – and the specific intent of a particular mitzvah. This is often mentioned clearly in verses in the Torah, in Halacha, and in the Talmud and Midrash. For example, in addition to keeping Shabbos because "Hashem said so," it says that you should keep Shabbos in order to remember

that Hashem created the world in six days and on the seventh day He "rested." This is a simple *kavannah* that is mentioned clearly in the Torah.

There are two unique qualities to how the "soul" of the Torah explains the *kavannah* of a mitzvah:

1. The **explanation itself** is much deeper than the explanations provided in the "body" of the Torah
2. It gives **greater insight** into to the explanations provided in the "body" of the Torah

We can now see the parallel between the "Torah" aspect of the secrets of the Torah and the "mitzvos" aspect of the secrets of the Torah:

ויש לומר, דכמו שבנוגע לראיית הנפלאות דתורה, הבקשה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך היא שראיית הנפלאות דתורה (נשמתא ונשמתא לנשמתא) תהיי מתורתך, מענינים אלה שבגליא דתורה, מהגוף דתורה וגם מהלבוש דתורה (כנ"ל סעיף ד), עד"ז הוא בנוגע לכוונת המצוות, שהנפלאות דכוונת המצוות [כוונות האריז"ל, ולמעלה יותר] צריכים לראותם מתוך הכוונות שע"ד הפשט, ויתרה מזה – מתוך הכוונות ע"ד הפשט המובנים לבן חמש למקרא [שהם דוגמת לבושא דאורייתא, הסיפורים דתורה, שגם תינוקות לומדים אותם].

Just as the secrets of the Torah are able to be seen **through** and **within** the revealed part of Torah, the same holds true for the deepest *kavannah* of a mitzvah. Not only are you able to learn the *kavannah* of a mitzvah as explained in the "soul" of the Torah, you are able to see how the explanation can be seen **within** the simple explanation in the revealed dimension of the Torah, even the **simplest** explanation that a five-year-old would understand.

Next week, the Rebbe will explain how the ability to see the deepest secrets in the Torah through its simplest aspects is even **more critical** to the *kavannah* of mitzvos than it is for learning Torah.

Week Three

To review the "map" of the *ma'amar* so far, here is a summary of each chapter:

1. We started out with the question, "Why does the Rebbe Maharash need to say that we can learn that our verse "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" is connected to Lag B'Omer **based on the fact** that the Alter Rebbe says that the verse "עד הגל הזה" refers to Lag B'Omer?" Can't we see the connection without connecting it to the teaching of the Alter Rebbe? In order to answer, the Rebbe explains the background:
2. Our verse is connected to Lag B'Omer because it refers to the "נפלאות" – secrets – of the Torah. The Rashbi revealed the deepest secrets of the Torah on the day of his passing – Lag B'Omer.
3. When Dovid asked, "let me see the secrets in your Torah," he was referring to the deepest secrets of the Torah – the "soul of the soul." These secrets were revealed on the day of Lag B'Omer.
4. The reason that Dovid asked Hashem to **open his eyes** to see the "soul" of the Torah **through** the "body" of the Torah is because the purpose of the giving of the Torah (and the creation of the entire world) is that the Jews should use their own G-d-given abilities (their "eyes") to "discover" Him and His Torah within the physical world.
5. This ultimate purpose is realized more through the performance of mitzvos than the learning of Torah because mitzvos are more focused on the transformation of the physical world into a G-dly place. In order for a mitzvah to achieve the full transformative effect, the "body" (action) of a mitzvah must be done according to "body" of the Torah (*Halacha*), and the "soul" (intent) of a mitzvah must be done through learning the "soul" of the Torah (*chassidus*).
6. Because Hashem wants the experience of transforming the world to happen through our human perspective, He structured the Torah in such a way that the "soul" of the Torah can be seen through the "body." This holds true for the intention behind a mitzvah as well; you need to see the "soul" of a mitzvah through the "body" (simple meaning) of a mitzvah.

The Rebbe now explains how the ability to see the deepest *kavannah* of a mitzvah in the simple meaning of a mitzvah is even more critical than seeing the "soul" of the Torah within the stories and *halachos* of the Torah:

ז) ולהוסיף, דבכוונת המצוות, נוגע ענין זה [שענינים הכי נעלים ידעו מענינים אלה כמו שהם בפשטות] עוד יותר מאשר בתורה. כי היתרון בזה שידיעת הנפלאות היא מהענינים שבפשטות הוא שע"י תהי' ידיעת הנפלאות דהאדם גם מצד ענינו (כנ"ל סעיף ד), וכיון שענין המצוות הוא לצרף בהן את הבריות (כנ"ל סעיף ה), לפעול בירור וזיכוך בהאדם המקיים את המצוה, [דעיקר הביורור והזיכוך הוא ע"י כוונת המצוות⁴⁰, וכל שהכוונה היא נעלית יותר, הביורור והזיכוך הוא נעלה יותר], לכן, בענין המצוות נוגע עוד יותר שידיעת הנפלאות דכוונת המצוות תהי' מתוך הכוונת שבפשטות.

In previous sections of the *ma'amar*, we explained the following points:

1. The ultimate purpose of creation is for a Jew, **through his own efforts**, to transform this physical world into a world that reveals G-dliness. This is why the "soul" of the Torah must be seen **through** the "body"; the "body" of Torah is something that a person can relate to from his own physical existence.
2. Although Torah **enables** this purpose, mitzvos ultimately **achieve** this purpose. Torah is focused on the wisdom of **Hashem**, while mitzvos are focused on a person refining and transforming **himself** and the **world**.

Two factors must be present for a mitzvah to achieve its full impact:

1. The "body" of the mitzvah must be healthy; proper *halachic* performance of a mitzvah is the baseline requirement that allows the mitzvah to count at all.
2. The "soul" of a mitzvah must be healthy; the intent behind the performance of a mitzvah has the greatest impact on the degree of transformation that it accomplishes.

Since the main transformation of the world happens through **mitzvos**, and the main factor in achieving that transformation is through the "**soul**" of the mitzvah, the ability to see the "soul" of the **mitzvah** through the "body" (the deeper *kavannah* through the simple meaning) is even more critical to the purpose of creation than seeing the soul of the **Torah** through the body (the deeper explanations behind the stories and *halachos*).

Based on this insight, we can also understand a point from the Tzemach Tzedek's *ma'amar "Shoresh Mitzvas haTefillah"*:

ועפ"ז יש לבאר מה שמביא הצ"צ במאמר שרש מצות התפלה⁴¹ הלשון אני מתפלל לדעת זה התינוק. דלכאורה, במאמר שרש מצות התפלה מבאר ענין התפלה [בכלל, וגם כמה ענינים פרטיים דתפלה] ע"פ קבלה, ועוד יותר – ע"פ חסידות, ומה מקום במאמר זה להביא הענין דאני מתפלל לדעת זה התינוק.

In this *ma'amar*, the Tzemach Tzedek discusses the meaning of *davening* according to Kaballah and Chassidus. However, he also includes an explanation of the phrase, "I am *davening* with the intent of a child." What place does the simple intent of a child have in a *ma'amar* discussing the deepest aspects of *davening*?

Based on what we explained above, we have our answer:

ויש לומר, שבזה מרמז, שהכוונות דתפלה בדרגות הכי נעלות צריכות להיות קשורות עם ענין התפלה כמו שהיא לדעת התינוק, הן בנוגע לכללות ענין התפלה – שידיעת ענין התפלה בדרגות הכי נעלות תהיי גם מענין התפלה כמו שתינוק מבין, והן בנוגע לביאור הענינים (הפסוקים, בקשות וכו') שאומרים בתפלה, שהביאורים הכי נעלים צריכים להיות בהתאם [ועד שידיעתם תהיי מתוך] פירוש המילות דתפלה כמו שתינוק מבין. והגם שענין זה הוא בכל הענינים שבתורה, מ"מ, כיון שענין התפלה היא העלאה מלמטה למעלה, בירור וזיכוך האדם, לכן בתפלה ענין זה נוגע יותר (ע"ד שנתבאר לעיל בנוגע למצוות). ולכן, במאמר שרש מצות התפלה מובא הענין דאני מתפלל לדעת זה התינוק.

Just like the performance of mitzvot, *davening* is focused on transforming the Jew. Since we know that everything in Torah, **especially** things that focus on the transformation of the "lower worlds," must be done in such a way that you can see the "soul" through the "body," the Tzemach Tzedek is stressing the fact that it's critical that these deep explanations of Kaballah and (even higher) Chassidus **must be understood through the simple words of *davening***.

Returning to the *ma'amar*, we're now in a position to understand how the verse from our *ma'amar* is connected to the verse "עד הגל הזה" from the Alter Rebbe's *ma'amar*:

ח) **וזהו הקשר** דשני הפסוקים שבהם מרומז הענין דל"ג בעומר, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ועד הגל הזה, כי הגל שבין לבן ליעקב הוא דוגמת הגזירה והמחיצה בין העליונים להתחתונים שהיתה קודם מתן תורה. ומבואר בסידור שער הל"ג בעומר⁴², דבהגל שבין לבן ליעקב, שני ענינים. הגל שבין לבן העליון (שלמעלה מיעקב) ליעקב, והוא הפרסא שבין עולמות הא"ס שלמעלה מאצילות ואצילות. והגל שבין יעקב ולבן התחתון, הפרסא שבין אצילות לבי"ע.

Lavan said that the "גל" (pile of stones) between him and Ya'akov served as a boundary marker so, "you won't pass by it to harm me, and I won't pass by it to harm you." This concept of "not passing by a boundary" represents the "boundary" that Hashem made between the "higher worlds" and the "lower worlds" at the time of creation, which prevented the G-dliness of a mitzvah from having a permanent transformative impact on the physical world.

The Alter Rebbe explains that this "boundary marker" between Lavan and Ya'akov has two aspects:

1. The boundary between the "higher Lavan" and Ya'akov, which corresponds to the separation between the worlds of *Ein Sof* and the world of *Atzilus*.
2. The boundary between Ya'akov and the "lower Lavan," which corresponds to the separation between *Atzilus* and the lower worlds of *Briyah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*.

Atzilus represents the way that creation and Creator are in complete harmony; *Atzilus* is a creation, but has no sense of independence from Hashem. Higher than *Atzilus* the "creation" aspect is overwhelmed by the revelation of Hashem and cannot truly be considered a "world," and lower than *Atzilus* the sense of self overwhelms (to varying degrees, depending on the world) the revelation of Hashem. This "boundary marker" represents both of these boundaries.

But what is the connection between the boundary marker and Lag B'Omer?

והרמז דל"ג בעומר בפסוק זה הוא, שע"י רשב"י נתברר הגל והמחיצה⁴³, המחיצה שבין לבן העליון ליעקב וגם המחיצה שבין יעקב ללבן התחתון. היינו, שגם בבי"ע ועד בעולם העשיי יהי גילוי האצילות וגם גילוי האוא"ס שלמעלה מאצילות.

The revelation of the "soul" of the Torah through the Rashbi transformed these boundaries to **allow** the revelation to pass through them – despite the fact that they still serve as boundaries to maintain the structure of creation. In other words, the lower worlds are able to experience the revelation of G-

dliness normally reserved for the higher worlds (even higher than *Atzilus*) **while remaining "lower worlds."**

We now can see how our verse, גל עיני, continues this theme:

וענין זה הוא גם התוכן דפסוק השני שמרמז על ל"ג בעומר, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, שגם בענינים שבנגלה דתורה (בי"ע), וגם בלבושא דאורייתא, בהסיפורים דתורה (עשיי),⁴⁴ יהי בגילוי הנפלאות דתורה, בחיי נשמתא דאורייתא (אצילות) וגם בחיי נשמתא דנשמתא (למעלה מאצילות).

As we've explained throughout the *ma'amar*, our verse explains how we must use **our own "eyes"** (intellect) to see the secrets of the Torah **within the body of the Torah itself**. The revealed part of Torah (the laws and the stories) corresponds to the lower worlds of *Briyah*, *Yetzirah*, and *Asiyah*, the "soul" of the Torah corresponds to *Atzilus*, and the "soul of the soul" of the Torah corresponds to the worlds of *Ein Sof* above *Atzilus*. Just as the other verse explained that the revelation of the "soul" of the Torah on Lag B'Omer transformed the boundaries between the various worlds to allow the revelation of G-dliness to shine through, our verse explains how we are able to see the highest revelations **within** the lowest world – and how this is reflected in our learning of Torah, performance of mitzvos, and *davening*.

We explained above that the verse "עד הגל הזה" refers to the **boundaries** between the various worlds, but hints to Lag B'Omer which **removed** the boundaries preventing the revelation of G-dliness from passing between the various worlds. Doesn't this seem like a contradiction?

ט) ולהוסיף, דע"פ הידוע שכל הענינים שבתורה הם בתכלית הדיוק, צריך לומר, דזה שהפסוק עד הגל הזה [שמדבר בענין הגל והמחיצה שבין לבן ליעקב] מרמז על ל"ג בעומר שענינו הוא בידוד הגל והמחיצה, הוא, כי זה שהסימן והעדות על אני לא אעבור אליך גוי אתה לא תעבור אלי גוי היי שעשו גל, ולא שעשו חומה, הוא לרמז שעשיית המחיצה מלכתחילה היא באופן שיש נתינת מקום שיהי אני אעבור אליך ואתה תעבור אלי⁴⁵. והיינו, שהכוונה בעשיית המחיצה בין העליונים והתחתונים מלכתחילה היא בכדי שאח"כ יהי החיבור דעליונים ותחתונים.

If Lavan and Ya'akov **really** wanted to permanently prevent each other from trespassing on the other's side, they should have built a **wall**. The fact that they only used a **pile of stones** to serve as a boundary marker shows that it was built to ensure that the boundary could eventually **allow** them to pass through. This hints to the fact that when Hashem created the world, He created the boundaries in such a way that they could eventually **enable** a connection between the various worlds. We see from this that the creation of the boundary and the removal of the boundary are not **opposites** – they're just two steps of one process.

However, this raises another question: If Hashem wanted the worlds to be connected, why did He create a boundary in the first place?

וזה שבתחלה הי' צריך להיות המחיצה בין העליונים להתחתונים, הוא, כי הכוונה דדירה בתחתונים היא שהדירה תהי' בתחתון שאין תחתון למטה ממנו⁴⁶, ולכן היתה התהוות התחתונים ע"י מחיצה, דלא רק שבפועל אין מאיר בהם הגילוי דהעליונים אלא שישנה מחיצה ביניהם שהוא סימן ועדות שיהי' לא אעבור אליך ולא תעבור אלי⁴⁷, בכדי שע"י העבודה דישראל יהי' החיבור גם דתחתונים אלה [שיש גזירה⁴⁸ שלא יתחברו עם העליונים] עם העליונים.

Hashem's desire in creating the world was for the **lowest possible world** to, through their own efforts, reveal His presence **within their world**. In order to create such a "low" world, not only did Hashem completely conceal Himself from this world; he made a **rule** that He's not coming in! (This was the rule Hashem made that the "higher worlds" won't come down to to the "lower worlds.") Simply the **existence** of a rule adds to the constraints of our world. If you don't understand this, go ask a teenager.

We now see how this verse **perfectly** explains the significance of Lag B'Omer:

וזהו שהרמז דל"ג בעומר הוא בפסוק עד הגל הזה, כי זה שרשב"י בירר הגל והמחיצה הוא שעל ידו נתגלה ענין הפנימי דהצמצום עצמו⁴⁹, שהכוונה בהצמצום [שהיא ענינו הפנימי] היא בשביל הגילוי.

When the Rashbi revealed the secrets of the Torah in such a way that we are now able to see them **within** the "body" of the Torah, this shows that – through the Rashbi – Hashem revealed that the **ultimate purpose** of the *tzimtzum* (the fact that Hashem "hides" Himself from creation, represented by the boundary between Lavan and Ya'akov) is to **enable** the Jews to bring about the ultimate revelation of Hashem in this world. The creation of the *tzimtzum* and the transformation of the *tzimtzum* are not opposites; they're two steps in one process.

We're now able to see how our verse "עד הגל הזה" builds on the foundation of the verse "גל עיני":

וזהו שהרמז דל"ג בעומר בפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך למדין מהרמז דל"ג בעומר שבפסוק עד הגל הזה, כי עיקר החידוש והעילוי דגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך הוא שראיית הנפלאות דתורה תהי' (לא רק מפני שהנפלאות יהיו בגילוי, אלא) ע"י גל עיני, שהקב"ה יפקח את עיני האדם ויראה האדם את הנפלאות דתורה מצד ענינו של האדם (כנ"ל סעיף ד), ובכדי שהאדם התחתון יוכל לראות הנפלאות דתורה מצד ענינו, הוא ע"י הענין דל"ג בעומר המרומז בעד הגל הזה – גילוי ענינו הפנימי דהצמצום, שהצמצום הוא בשביל הגילוי.

As explained above, the purpose of the revelation of the "soul" of the Torah on Lag B'Omer is to enable a Jew, through his own intellectual ability, to learn the secrets of the Torah **within** the "body" of the Torah.

The reason that this was not possible before Lag B'Omer is because the body is naturally something that **conceals** the soul; there isn't any way to see the soul through the body. The same can be said for Torah; the Torah was created in such a way that one can learn the Torah for their **entire life** without ever

learning about the secrets it contains. Furthermore, the same can be said for the **world**; it's possible for a person to live their entire life without being aware of the Creator behind it. The quality of creation which makes our world behave this way is called *tzimtzum*.

The reason that it became possible on Lag B'Omer for a Jew to see the secrets of the Torah **within** the "body" of the Torah (גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך) is because Hashem transformed the boundary between the higher and lower worlds from a boundary that **conceals** to a boundary that **reveals** – the meaning behind the verse "עד הגל הזה". Because the *tzimtzum* (הגל) was transformed, therefore we can now use our own abilities (גל עיני) to learn the secrets of the Torah and relate them to our everyday *davening* and performance of mitzvos.

This answers the original question from the beginning of the *ma'amar*:

The Mittler Rebbe bases the explanation of the verse "גל עיני" on the Alter Rebbe's explanation of the verse "עד הגל הזה" because the revelation that our verse discusses is **made possible** by the transformation of the *tzimtzum*, which is hinted to in the verse "עד הגל הזה".

The Rebbe concludes the *ma'amar* by explaining the impact of learning Chassidus, which you are doing **right now** as you're reading this:

יו"ד) וע"י לימוד והפצת פנימיות התורה, תורתו של רשב"י, ובפרט כמו שנתגלתה בתורת החסידות, גילוי באופן דיתפרנסון, הבנה והשגה, ועד שהשכל דהאדם הלומד נעשה חד עם הענין שלומד⁵⁰ [שהוא ע"ד המבואר לעיל בענין גל עיני, שראיית הנפלאות דתורה היא מצד ענינו של האדם עצמו], זוכים לגילוי פנימיות התורה שיהי לע"ל, שהגילוי אז יהי נוסף על מצד מלמעלה אלא שזה יהי ענינו דהעולם, כמ"ש הרמב"ם⁵¹ ולא יהי עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד כו'⁵² שנאמר⁵³ כי מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

When Moshiach comes, the world itself will be **transformed** into a place that reveals G-dliness (the *tzimtzum* itself will enable the highest revelations of G-dliness) and people will **naturally** be involved in the pursuit of knowledge of Hashem.

It is in our power to make this happen by **learning and spreading Chassidus** (the knowledge of Hashem) **now**. Chassidus explains the teachings of the Rashbi in a way that a person can relate to it through his own intellect, life experience, and existing Torah knowledge. This enables the person learning Chassidus to truly absorb these teachings into his own reality and incorporate them into his daily life.

Moshiach now!

Notes

- * (יצא לאור בקונטרס ל"ג בעומר – תנש"א", לקראת ל"ג בעומר. . יום ה', ל"ג בעומר, ה'תנש"א."
- 1 (תהלים קיט, יח.
 - 2 (שבהמשך חייב אדם לברך תרל"ח פכ"ג (עי' לט ואילך)*. וראה שם פכ"ה (עי' מא).
 - 3 (ד"ה עד הגל הזה (דש, ג ואילך).
 - 4 (ויצא לא, נב.
 - 5 (סידור שם (דש, סעי"ב). ד"ה לה"ע הילולא דרשב"י עטר"ת (סה"מ עטר"ת ס"ע תיט ואילך). ועוד.
 - 6 (מובן בפשטות, שבמתן תורה [שהי' ע"י משה רבינו] ניתן גם פנימיות התורה**, אלא שהגילוי דפנימיות התורה הי' ע"י רשב"י.
 - 7 (אד"ז בזח"ג רפד, ב.
 - 8 (ראה אד"ז שם (רצא, סעי"א) "מלין דדחילונא לגלאה."
 - 9 (ראה אד"ז שם (רפד, ב) "ר' אבא יכתוב". ויש לומר, דמהטעמים שצוה לכתוב הדברים שאמר אז דוקא, הוא, כי בענינים נעלים צריך פעולה מיוחדת שיהיו שייכים להעולם.
 - 10 (ראה תקו"ז ת"ו בסופו "כמה ב"נ לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כו"י". ובכסא מלך שם, דפירוש "יתפרנסון" הוא" יפורשו מאמריו העמוקים כו' שייבנו כו"י". וראה לקו"ש ח"ג ע' 873.
 - 11 (ראה סידור שם (דש, סעי"א ואילך). וראה אגה"ק ביאור לסימן ז"ך (קמז, סעי"א) וסימן כח (קמח, א).
 - (*) ראה ב"מפתח" להמשך, שפרקים כג-כה דההמשך הם מאמר בפני עצמו. ולהעיר, שלכאורה, התחלת המאמר הוא" גל עיני, "אלא שניתוסף בתחילתו" וזהו שאמר דהע"ה "בכדי לקשרו עם המאמרים שלפניו.
 - (**) כולל גם פנימיות התורה שתתגלה לע"ל. וכידוע שמתן תורה לא יהי' עוד הפעם (סה"מ תרנ"ו ע' שנו. המשך תרס"ו ע' כג. שם ע' תקמו. תער"ב ח"א ע' שסו. סה"מ עטר"ת ע' רצא. תרפ"ה ע' קצט. ה'תש"ט ע' 57. ועוד).
 - 12 (ראה סה"מ ה'תש"ד ע' 13 ואילך. ובכ"מ.
 - 13 (המשך תרס"ו ע' ריט. סה"מ ה'תש"ד ע' 211.
 - 14 (כ"ה הלשון ("מתן תורה") בהמשך תרס"ו שם. ובסה"מ ה'תש"ד שם "הנתינה דפני' התורה". ולכאורה הכוונה היא להגילוי דפני' התורה – ראה לעיל הערה 6.
 - 15 (ראה הקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות (ד"ה אחר כן ראה), דאביטה נפלאות הו"ע דבש וחלב תחת לשונך* (שה"ש ד, יא), ובמס' חגיגה (יג, א) ** דדבש וחלב הו"ע מעשה מרכבה – אוה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (עי' תסא).
 - 16 (מצודת ציון עה"פ (תהלים קיט, יח).
 - 17 (פכ"ג (עי' לט).
 - 18 (ח"ג קנב, א.
 - 19 (מהחילוקים בין נר"נ (נשמתא) לח"י (נשמתא לנשמתא) הוא, דנר"נ הם מלובשים בגוף וח"י הם למעלה מהתלבשות בגוף. ויש לומר, דענין ההסתלקות הוא שהנשמה יוצאת מהגבלת כלי

בס"ד. ש"פ אמור, י"ט אייר, ה'תשל"ז*

הגוף, דבכללות הו"ע ח"י שלמעלה מהתלבשות בגוף. וכאשר רשב"י" בעא לאסתלקא מן עלמא" (לשון הזהר שבהערה 7), (הגם שנשמתו היתה בהתלבשות בהגוף), האירה אצלו בחינה זו, ולכן גילה אז בחינת נשמתא דנשמתא (שבתורה).

(*) בפיה"מ להרמב"ם שם" ולגלות לו הסודות הגנוזות כו' ואביטה נפלאות. "ויש לומר, דב"סודות הגנוזות" נכלל גם מעשה בראשית נכיון שאין דורשין בהם ברבים, רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ד ה"י, [ולכן מביא הצ"צ מ"ש הרמב"ם דנפלאות הו"ע דבש וחלב שקאי על מעשה מרכבה.

(**) וראה גם רמב"ם הל' יסודי התורה ספ"ב.

20 (אוה"ת (יהל אור) לתהלים ס"ע תנט ואילך.

21 (בתחלתו (ב, א.א).

22 (וכמו "אראנו נפלאות" (מיכה ז, טו) שהקב"ה יראה את הנפלאות. ולהעיר מהמבואר באוה"ת לתהלים שם ובהמשך הנ"ל שם פכ"ה, דאביטה נפלאות הוא כענין "אראנו נפלאות".

23 (תנחומא וארא טו. שמו"ר פי"ב, ג. ועוד.

24 (תהלים קטו, טז.

25 (יתרו יט, כ.

26 (משפטים כד, א.

27 (לקו"ש ח"ח ע' 23.

28 (פכ"ג (ריש ע' מ).

29 (ע"ד אסתכל באורייתא וברא עלמא (זח"ב קסא, א-ב).

30 (להעיר מהידוע (תו"א בתחלתו (ושם ב, א). ובכ"מ. ובארוכה בלקו"ש ח"ט ע' 65) דתורה היא המשכה מלמעלמ"ט ומצוות העלאה מלמטלמ"ע.

31 (ראה ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 213. ח"ב ע' 666.

32 (וראה תניא פ"ד (ת, ב) "התורה ירדה ממקום כבודה כו. "

33 (בי"ר רפמ"ד. ושי"נ.

34 (קידושין מ, ב. ב"ק יז, א.

35 (ראה תניא רפ"ח. של"ה רמט, סע"ב. וראה בהנסמן במפתח פסוקים ומחז"ל בתניא (קה"ת תשמ"ה) ע' צ הערה 11.

36 (אגה"ק סכ"ט (קנ, ב). תו"א שמות נג, ג. ובכ"מ.

37 (תו"א מקץ לב, ד. ובכ"מ. וראה בהנסמן לעיל ע' רכד הערה 36.

38 (ראה לקמן ח"ד ע' טו, ובהנסמן שם הערה 25, שבקיום המצוות צ"ל שתי כוונות, כוונה כללית וכוונה פרטית.

39 (להעיר מתניא פל"ט (נג, ב) "כמו שאין אדם עושה דבר בשביל חברו למלאות רצונו א"כ אוהבו או ירא ממנו, כך אי אפשר לעשות לשמו ית' באמת למלאות רצונו לבד בלי זכרון והתעוררות אהבתו ויראתו" – והדרך לבוא לאהבתו ויראתו היא לימוד פנימיות התורה (כמובן גם מרמב"ם הל' יסודי התורה פי"ב ה"ב).

בס"ד. ש"פ אמור, י"ט אייר, ה'תשל"ז*

- 40 (להעיר מסה"מ ה'תשי"ב ע' 53.
- 41 (פ"ח (בסהמ"צ להצ"צ קיח, א.)
- 42 (דש, ג ואילך. וראה בארוכה תו"ח ויצא לו, א ואילך. המשך תער"ב ח"א פק"ז (ע' רו) ואילך.
- 43 (המשך חייב אדם לברך תרלי"ח הנ"ל פכ"ה (ע' מב). ושם, שזהו ע"ד ענין מחצתי ואני ארפא (האזינו לב, לט. וראה קה"ר פ"א, ד) שיהי לע"ל.
- 44 (ראה לקו"ת ויקרא (ה, סע"א) מפע"ח (שער הנהגת הלימוד), שתלמוד ומשנה הם בבריאה וביצירה, ומקרא הוא בעשי". ובהמשך הענין שם (ה, ב), שהסיפורים דתורה הם "דברים שלא ניתנו להתלבש למטה בחכמה ושכל כללי". ומזה מובן, שעיקר הענין ד"מקרא בעשי" הוא בהסיפורים דתורה שבכתב.
- 45 (ראה גם לקו"ש ח"ה ע' 136. ושם, דזה שיש נתינת מקום שיהי "אעבור" ו"תעבור" התנו בפירושו בהדיבור שלהם בענין הגל – לא תעבור גו' לדעה, ובפ"י רש"י שם: אבל אתה עובר לפרקמטיא.
- 46 (תניא רפ"ו).
- 47 (ובלשון המדרש (הובא לעיל ס"ד" (שגזר ואמר בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי).
- 48 (ראה הערה הקודמת.
- 49 (ראה המשך תער"ב ח"ב ס"ע תתקלב ואילך. לעיל ס"ע קצג ואילך. ובכ"מ.
- 50 (ראה תניא פ"ה (ט, ב.)
- 51 (בסיום וחותם ספרו.
- 52 (היינו, שזה (ידיעת ה') הוא העסק (והענין) דהעולם.
- 53 (ישעי' יא, ט.